

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

29 noiembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul lărgit în următoarea componență:

președinte

judcători

Ursache Petru

Toma Nadejda

Nicolaev Ghenadie

Timofti Vladimir

Moraru Petru

judecând, fără citarea părților la proces, recursurile ordinare declarate de procurorul în procuratura de nivelul Curții de Apel Bălți, Prisacari Lilia și de partea vătămată Casapciuc Veaceslav, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 02 martie 2016, în cauza penală în privința lui

Cibotari Elena Petru, născută la 31.03.1983, originară și domiciliată în s. Vărvăreuca, raionul Florești.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. *Prima instanță: 07.08.2013 – 07.05.2015;*
2. *Instanța de apel: 27.05.2015 – 02.03.2016;*
3. *Instanța de recurs: 09.06.2016 – 29.11.2016.*

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Bălți din 07 mai 2015, Cibotari Elena Petru a fost achitată de sub învinuirea imputată în baza art. 329 alin.(2) lit. b) Cod penal, din motiv că fapta inculpatei nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a reținut că, de către organul de urmărire penală Cibotari Elena Petru a fost învinuită pentru faptul, că activând în funcția de șef de cancelarie a Judecătoriei raionului Florești, numită în această funcție prin ordinul Președintelui Judecătoriei Florești nr.45 din 02.07.2012, fiind în acest mod persoană publică, abilitată în conformitate cu fișa postului a șefului cancelariei și Regulamentul de ordine internă al Judecătoriei Florești, aprobate de președintele instanței de judecată, cu atribuții de asigurare a circulației operative a documentelor intrate în instanță, arhivei și expediției, de

asigurare a procesului de înregistrare operative și gestionare a documentelor la nivelul instanței, inclusiv de primire și înregistrare a dosarelor, apelurilor și recursurilor în registrele speciale, de întocmire și eliberare la solicitarea părților a copiilor legalizate ale hotărârilor și certificatelor, și-a îndeplinit necorespunzător obligațiunile sale de serviciu ca rezultat a unei atitudini neglijente față de ele, exprimate prin eliberarea la 30.07.2012 avocatului reclamantului SRL „Agrovism”, Guțu Sergiu, a copiei legalizate de pe hotărârea Judecătorei Florești pronunțată la 10.07.2012 de judecătorul Grădinaru L. pe dosarul civil nr.2-76/2012, prin care s-a dispus admiterea cererii de chemare în judecată depusă de SRL „Agrovism” împotriva cet. Capușa Leonid, Guțu Fenea, Guțu Valentin, Pelevaniuc Liuba, Pelevaniuc Mihail, Russu Galina, Casapciuc Oleg, Russu Zinaida, Russu Victor, Stepanenco Ivan, Covali Anatolii, Pelevaniuc Liudmila, Pelevaniuc Iurii, Pelevaniuc Elena, Casapciuc Radu, Casapciuc Rita, Cebotari Ghenadie, Covali Vasilii, Casapciuc Veaceaslav și Casapciuc Ion cu privire la contestarea nulității tranzacției de vânzare-cumpărare și recunoașterea dreptului de proprietate asupra bunurilor cu constatarea nulității contractului de vânzare-cumpărare a cotelor valorice din 17.03.2011, încheiat între Casapciuc Veaceaslav în calitate de cumpărător și cetățenii nominalizați în calitate de vânzători, hotărâre, care la acel moment nu era irevocabilă, dat fiind faptul că la 20.07.2012 ea personal a primit și a înregistrat în registrul Judecătorei Florești de evidență a corespondenței la intrare cererea de apel depusă de pârâții nominalizați, hotărâre, în temeiul căreia la 09.08.2012 reprezentantul SRL „Agrovism” în bază de procură, Tîron Victor, a înregistrat la OCT Florești dreptul de proprietate a SRL „Agrovism” asupra bunurilor imobile cu numerele cadastrale 4533111.014.02 și 4533111.014.04 aflate în litigii în valoare totală de 128 937 lei, care ulterior au fost înstrăinate în baza contractului de vânzare-cumpărare nr.8834 din 20.08.2012 către Tîron Valentina și Victor.

Ca rezultat al acțiunilor neglijente a lui Cibotari Elena Petru a fost cauzat lui Casapciuc Veaceaslav un prejudiciu în proporții deosebit de mari, soldate cu urmări grave, manifestate prin imposibilitatea de revendicare a dreptului de proprietate asupra bunurilor imobile cu numerele cadastrale 4533111.014.02 și 4533111.014.04 în valoare totală de 128 937 lei.

Acțiunile lui Cibotari Elena Petru au fost încadrate de către organul de urmărire penală în baza art.329 alin. (2) lit. b) Cod penal - *neglijența în serviciu, adică îndeplinirea necorespunzătoare de către o persoană publică a obligațiilor de serviciu ca rezultat al unei atitudini neglijente față de ele, acțiuni care au provocat urmări grave.*

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procuror, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță, prin care Cibotari Elena Petru să fie recunoscută vinovată și condamnată în baza art. 329 alin. (2) lit. b) Cod penal, cu aplicarea

art. 10 Cod penal, la amendă în mărime de 500 unități convenționale cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe un termen de 2 (doi) ani.

Totodată, solicitând admiterea acțiunii civile înaintate de partea vătămată Casapciuc Veaceslav în valoare totală de 106 800 lei.

În susținerea solicitării sale a invocat următoarele motive:

– instanța de fond greșit a concluzionat că, Cibotari Elena Petru nu este subiect al infracțiunii prevăzute de art. 329 alin. (2) lit. b) Cod penal, deoarece la situația de 30.07.2012, când a fost comisă infracțiunea incriminată, deținea funcția de șef de cancelarie al Judecătoriei raionului Florești și în conformitate cu prevederile Legii nr. 155 din 21.07.2011 cu privire la aprobarea clasicatorului unic al funcțiilor publice și Legii nr. 48 din 22.03.2012 cu privire la sistemul de salarizare a funcționarilor publici, această funcție nu făcea parte din categoria funcțiilor publice și, astfel, inculpata nu poate fi considerată persoană publică;

– apelantul a menționat că, modificările și completările efectuate în legislația penală la acest compartiment, inclusiv în art. 123 Cod penal „*Persoana cu funcții de răspundere, persoana publică și persoana cu funcție de demnitate publică*”, au fost efectuate prin Legea nr. 245 din 02.12.2011, în vigoare din 03.02.2012;

– a atras atenția și asupra faptului, că concluzia instanței de judecată, precum că funcția de șef de cancelarie în instanța de judecată nu este funcție publică, dar se atribuie la personalul de deservire tehnică ce asigură funcționarea instanței, este neîntemeiată, deoarece Hotărârea Guvernului nr. 710 din 26.09.2012 privind salarizarea personalului care efectuează deservirea tehnică și asigură funcționarea instanțelor judecătorești, a procuraturii și autorităților administrației publice centrale și locale stabilește salariile de funcție pentru personalul care efectuează deservirea tehnică și asigură funcționarea instanțelor, dar nu reglementează clasificarea funcțiilor în publice și alte categorii;

– la fel, a indicat, că întocmirea în anul 2012 a statului de personal al Judecătoriei Florești, care a fost aprobat de președintele instanței și vizat de Secretarul general al Guvernului R. Moldova, s-a bazat pe prevederile legislației ce reglementează organizarea judecătorească, funcția publică și statutul funcționarului public, inclusiv și pe prevederile Legii nr. 155 din 21.07.2011, pentru aprobarea Clasicatorului unic al funcțiilor publice. Astfel, în statul de personal al Judecătoriei Florești este indicată funcția publică Șef de cancelarie, unde paralel sunt incluse sarcinile de bază ale funcției respective;

– în opinia acuzatorului de stat, la situația de 30.07.2012, când a fost comisă infracțiunea în cauză, Cibotari Elena deținea funcție publică - șef de cancelarie a Judecătoriei raionului Florești și constituie subiect al infracțiunii prevăzute de art. 329 alin. (2) lit. b) Cod penal, fapt confirmat prin probele administrate în cadrul urmăririi penale și cercetate în procesul de judecare a cauzei penale;

– instanța de judecată nu s-a expus asupra acțiunii civile înaintate de partea vătămată Casapciuc Veaceslav, deși în contextul probelor administrate a considerat, că aceasta este întemeiată și urmează a fi admisă.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 02 martie 2016 a fost respins ca nefondat apelul declarat de procuror, cu menținerea hotărârii atacate.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a constatat, că prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, analizând obiectiv cumulusul de probe prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, corect concluzionând, că inculpata Cibotari Elena Petru urmează a fi achitată pe capătul de învinuire imputat.

Instanța de apel nu a reținut argumentele procurorului invocate în apel în susținerea poziției, că Cibotari Elena la data de 30.07.2012, era subiect al infracțiunii prevăzută de art. 329 alin. (2) lit. b) Cod penal, deoarece infracțiunea de neglijență în serviciu, prevăzută la art. 329 alin. (2) lit. b) Cod penal reprezintă neîndeplinirea sau îndeplinirea necorespunzătoare de către o *persoană publică* a obligațiilor de serviciu ca rezultat al unei atitudini neglijente sau neconștiincioase față de ele, dacă aceste acțiuni au provocat urmări grave, în consecință subiectul acestei infracțiuni urmează în mod obligatoriu să dispună de statutul persoanei publice, potrivit prevederilor art. 123 alin. (2) Cod penal.

Astfel, instanța de apel a indicat, că cercetând materialele cauzei, s-a constatat, că Cibotari Elena la data de 30.07.2012, deținea funcția de șef de cancelarie a Judecătoriei Florești în baza contractului de muncă din 02.07.2012 (vol. I, f. d. 103-104), iar potrivit fișei postului din aceeași dată (vol. I, f. d. 99-101), aceasta făcea parte din personalul de deservire tehnică ce asigura funcționarea autorităților publice.

Totodată, a reținut, că conform Hotărârii Guvernului nr.151 din 23.02.2001 „Despre aprobarea Clasificatorului unic al funcțiilor publice”, șefa cancelariei este inclusă la poziția 01.03.20.

Ulterior, prin Hotărârea Guvernului nr.451 din 16.06.2011, în vigoare din 24.06.2011, poziția 01.03.20 (șefa cancelariei), a fost exclusă din Clasificatorul unic al funcțiilor publice (HG nr.151 din 23.02.2001).

Prin Hotărârea Guvernului nr. 1001 din 26.12.2011 în vigoare din 30.12.2011, HG nr.151 din 23.02.2001 a fost abrogată, totodată, fiind aprobată lista autorităților publice care cad sub incidența Legii nr.158-XVI din 04 iulie 2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului cu anexa nr. 1) și Legii nr. 155 din 21 iulie 2011 pentru aprobarea Clasificatorului unic al funcțiilor publice, în această listă nefiind inclusă funcția de șef cancelarie.

La caz, instanța de apel a arătat, că potrivit Hotărârii Guvernului nr. 710 din 26.09.2012 „privind salarizarea personalului care efectuează deservirea tehnică și asigură funcționarea instanțelor judecătorești, a procuraturii și a autorităților

administrației publice centrale și locale în vigoare 8.09.2012 (MO nr.205-207 art.766 din 28.09.2012) la rubrica personalul cancelariei este inclusă funcția de șef cancelarie.

La speță, instanța de apel a indicat, că funcția de șef cancelarie devine funcție publică la 24.10.2012, când de către Secretarul general al Guvernului, Victor Bodiu, a fost avizat statul de personal al Judecătoriei Florești (f. d.119 vol. II), unde funcția de șef cancelarie este indicată ca funcție publică.

În asemenea circumstanțe, instanța de apel a ajuns la concluzia, că la data de 30.07.2012, dată care i se incriminează lui Cibotari Elena că a comis infracțiunea prevăzută de art. 329 alin. (2) lit. b) Cod penal, aceasta nu cădea sub incidența categoriei-persoană publică, deci nefiind subiect al infracțiunii imputate, însă totodată, a menționat că, aceasta a fost sancționată disciplinar prin ordinul nr. 112 din 28.2012 (vol. I, f. d. 105) pentru încălcările admise.

Cu referire la motivul invocat de apelant, că instanța nu s-a expus asupra acțiunii civile înaintate de partea vătămată, instanța de apel a reiterat că Cibotari Elena a fost achitată pe motivul că nu sunt întrunite elementele infracțiunii, astfel, conform art. 387 alin.(2) pct.2) Cod de procedură penală, în asemenea caz instanța nu se pronunță asupra acțiunii civile.

6. Decizia instanței de apel este atacată cu recursuri ordinare de către:

– **procuror**, care, invocând prevederile art.427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală - *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția*, solicită casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, în alt complet de judecată.

În susținerea solicitării sale indică aceleași motive ca și în cererea de apel, considerând că instanța de apel incorect a menținut hotărârea primei instanțe de achitare a lui Cibotari Elena de sub învinuirea imputată, deoarece nu a verificat sub toate aspectele, complet și obiectiv toate probele administrate în cauza dată, astfel, fiind ignorate prevederile art.100 alin.(4) Cod de procedură penală;

– **partea vătămată Casapciuc Veaceslav**, la data de 09.06.2016, solicitând casarea acesteia și adoptarea unei noi hotărâri, prin care Cibotari Elena să fie recunoscută vinovată de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 329 alin.(2) lit. b) Cod penal și admisă acțiunea civilă înaintată de el, invocând aceleași motive ca și acuzatorul de stat în recursul declarat.

7. Judecând recursurile ordinare în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul lărgit consideră, că acestea urmează a fi admise, din următoarele considerente.

Conform prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța de recurs este în drept să-l admită, să dispună rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Potrivit art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. Alin. (4) și (5) al aceleiași norme, prevede că în vederea soluționării apelului, instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor, pronunțându-se asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Conform cerințelor art. 414 Cod de procedură penală, chestiunile de drept, asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel, sunt: dacă fapta reținută ori imputată a fost săvârșită ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și, dacă da, în ce împrejurări a fost comisă, dacă probele au fost apreciate corect de prima instanță prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală.

La chestiunile de drept se referă cele ce țin de următoarele: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just; dacă normele de drept procesual, penal, administrativ ori civil au fost corect aplicate. În cazul în care s-ar constata încălcări ale prevederilor legale referitor la ele, hotărârea instanței de fond urmează a fi desființată cu rejudecarea cauzei.

În acest sens sunt relevante și prevederile punctului 22.2 din Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 22 din 12 decembrie 2005 „Cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel”, cu modificările ulterioare, care stipulează că: „...în decizie se expune concluzia generală a instanței pe marginea apelului și temeiurile de fapt și de drept, motivele adoptării soluției respective. Instanța de apel este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor indicate în apel. Nerespectarea acestor cerințe echivalează cu nerezolvarea fondului apelului”.

Totodată, instanța de recurs menționează, că potrivit art. 93 alin. (1) și alin. (2) Cod de procedură penală, probele sunt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei, și în calitate de probe în procesul penal se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: 1) declarațiile bănuțului, învinuțului, inculpatului, ale părții vătămate, părții civile, părții civilmente responsabile, martorului; 2) raportul de expertiză, etc.

Conform art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, toate probele administrate în cauza penală vor fi verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv. Verificarea probelor constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, administrarea de noi probe și verificarea sursei din care provin probele, în conformitate cu prevederile prezentului cod, prin

procedee probatorii respective, iar în conformitate cu art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor.

Analizând decizia atacată, Colegiul lărgit consideră, că instanța de apel în motivarea soluției sale indică Hotărâri de Guvern, care nu sunt relevante cauzei și Legi ale Republicii Moldova, care au fost interpretate greșit. În acest sens instanța de recurs menționează, că potrivit Hotărârii Guvernului nr. 151 din 23.02.2011 despre aprobarea Clasificatorului unic al funcțiilor publice a fost abrogată prin Hotărârea Guvernului nr. 1001 din 26.12.2011, publicată în Monitorul Oficial nr. 238-242 din 30.12.2011, art.1100, a fost aprobată lista autorităților publice care cad sub incidența Legii nr.158-XVI din 4 iulie 2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public (anexa nr.1) și Legii nr.155 din 21 iulie 2011 pentru aprobarea Clasificatorului unic al funcțiilor publice, conform anexei nr.1.

Astfel, potrivit acestei anexe, capitolul I Organe ale Autorităților Publice, secțiunea a III-a Secretariatul Curții Constituționale și autoritatea judecătorească, include în pct. 5 – Secretariatul judecătorilor, care conform secțiunii a III-a a Clasificatorului unic al funcțiilor publice, aprobat prin Legea nr.155 din 21 iulie 2011, se constituie din funcții publice de conducere și funcții publice de execuție.

Colegiul lărgit menționează, că secretariatul instanțelor judecătorești se constituie din grefă și serviciul administrativ, iar în cadrul grefei se instituie, respectiv, subdiviziuni ale grefierilor, asistenților judiciari, traducătorilor, interpreților, subdiviziuni pentru generalizarea statisticii judiciare, pentru analiza, sistematizarea și unificarea practicii judiciare, precum și subdiviziuni pentru documentarea și asigurarea desfășurării procesului judiciar.

Colegiul notifică faptul, că în conformitate cu normele legale ale actelor legislative indicate supra, autoritățile publice urmau: a) a revizui și, după caz, să prezente organelor competente propuneri de modificare și/sau completare a cadrului normativ care reglementează activitatea autorității publice la capitoarele funcții, atribuții și structură a autorității publice, titluri și categorii de personal care activează în cadrul autorității publice, titluri ale funcțiilor și modalități de numire în funcție a conducătorilor și conducătorilor adjuncți ai autorității publice, în vederea corelării acestuia cu prevederile legislației în vigoare;

b) a realiza proiectarea posturilor și, după caz, revizuirea fișelor postului, pornind de la funcțiile, atribuțiile, structura și efectivul-limită ale autorității publice;

c) să aprobe statul de personal cu transmiterea spre avizare, în conformitate cu prevederile anexei nr. 5 la Hotărârea Guvernului nr.201 din 11 martie 2009 „Privind punerea în aplicare a prevederilor Legii nr.158-XVI din 4 iulie 2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public” (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2009, nr. 55-56, art.249), utilizând titlurile de funcții

caracteristice fiecărei autorități publice.

Aceste prevederi legale nu au fost implementate de către instanța de judecată în care activa Cibotari Elena Petru, însă acest fapt nu are relevanță, deoarece legislația în vigoare deja prevedea că funcția ocupată de către inculpată era una pulică.

Totodată, Colegiul lărgit reține faptul, că acțiunile lui Cibotari Elena Petru au fost încadrate de către organul de urmărire penală în baza art. 329 alin.(2) lit. b) Cod penal - *neglijența în serviciu, adică îndeplinirea necorespunzătoare de către o persoană publică a obligațiilor de serviciu ca rezultat al unei atitudini neglijente față de ele, acțiuni care au provocat urmări grave.*

În acest sens, instanța de recurs menționează, că infracțiunea specificată la art. 329 Cod penal este o infracțiune materială.

În sensul dispoziției de la lit. b) alin.(2) art. 329 Cod penal, prin *urmări grave* se înțelege: vătămarea gravă a integrității corporale sau a sănătății; daunele materiale în proporții mari.

Colegiul lărgit statuează, că potrivit rechizitoriului în speța dată, Cibotari Elena Petru se învinuiește, că prin acțiunile sale neglijente a cauzat lui Casapciuc Veaceslav un prejudiciu în proporții deosebit de mari, soldate cu urmări grave, manifestate prin imposibilitatea de revendicare a dreptului de proprietate asupra bunurilor imobile cu numerele cadastrale 4533111.014.02 și 4533111.014.04 în valoare totală de 128 937 lei.

Astfel, reieșind din faptul, că infracțiunea incriminată lui Cibotari Elena Petru este una materială și se consideră consumată din momentul survenirii consecințelor stipulate în dispoziția articolului, Colegiul penal consideră, că instanța de apel urma să-și motiveze decizia și în acest aspect, indicând și analizând în conformitate cu prevederile legale probele care confirmă existența urmărilor grave în acțiunile inculpatei, în ce constau aceste urmări, precum și dacă în speța examinată a avut loc survenirea acestora.

În acest sens Colegiul penal consideră, că instanța de apel n-a dat apreciere faptului, că potrivit hotărârii Judecătorei Florești nr.2-76/2012 din 10 iulie 2012, s-a admis cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Agrovism” împotriva cet. Capușa Leonid, Guțu Fenea, Guțu Valentin, Pelevaniuc Liuba, Pelevaniuc Mihail, Russu Galina, Casapciuc Oleg, Russu Zinaida, Russu Victor, Stepanenco Ivan, Covali Anatolii, Pelevaniuc Liudmila, Pelevaniuc Iurii, Pelevaniuc Elena, Casapciuc Radu, Casapciuc Rita, Cebotari Ghenadie, Covali Vasilii, Casapciuc Veaceslav și Casapciuc Ion cu privire la contestarea nulității tranzacției de vânzare-cumpărare și recunoașterea dreptului de proprietate asupra bunurilor cu constatarea nulității contractului de vânzare-cumpărare a cotelor valorice din 17 martie 2011, încheiat între Casapciuc Veaceslav în calitate de cumpărător și cetățenii nominalizați în calitate de vânzători (f. d. 144-146, vol. I).

În baza deciziei Colegiului Civil al Curții de Apel Bălți din 25 decembrie 2012 a fost admis apelul declarat de către pârâții indicați supra, casată hotărârea

Judecătoria Florești din 10 iulie 2012 și pronunțată o nouă hotărâre, prin care s-a dispus respingerea cererii de chemare în judecată depusă de SRL „Agrovism” privind declararea nulității contractului de vânzare-cumpărare a cotelor valorice din 17 martie 2011, încheiat între Casapciuc Veaceslav în calitate de cumpărător și reclamații în număr de 17 persoane conform anexei nr.1 la contracte în calitate de vânzători (f. d. 131-134, vol. I).

Ulterior, decizia a fost atacată cu recurs de către SRL „Agrovism”, care, la data de 24 aprilie 2013 a fost declarat inadmisibil prin decizia Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție (f. d. 135-137, vol. I).

Totodată, Colegiul lărgit notifică și acel fapt, că la data de 18 septembrie 2012 Casapciuc Veaceslav în calitate de reclamant a depus cerere de chemare în judecată către SRL „Agrovism” și Tîron Andrei privind declararea nulității absolute a contractelor de înstrăinare a bunurilor, fiind admisă la data de 24 octombrie 2013 prin hotărârea Judecătoria Florești (f. d. 20-21, vol. I; f. d. 50-55, vol. II), care, la rândul său a fost menținută prin decizia Colegiului civil și de contencios administrativ al Curții de Apel Bălți din 21 octombrie 2014 (f. d.204-207, vol. II).

Reieșind din hotărârile instanțelor judecătorești, menționate supra, care la moment sunt irevocabile, părțile din cauzele civile au revenit la poziția inițială, prin declararea nulă a contractului de vânzare-cumpărare nr. 8834 din 20 august 2012 încheiat între SC „Agrovism” SRL în calitate de vânzător și Tîron Valentina în calitate de cumpărător, precum și a contractului de donație din 30 august 2012 Tîron Leonid și Tîron Valentina în calitate de donatori au donat cu titlu gratuit lui Tîron Andrei în calitate de donatar bunurile imobile cu numerele cadastrale 4533111.014.02 și 4533111.014.04, situate în com. Gura Căinarului, s. Zarojeni, r-nul Florești, cu obligarea OCT Florești filiala ÎS „Cadastru” să radieze din Registrul bunurilor imobile datele înscrise în baza acestor acte.

Astfel, Colegiul penal conchide, că instanța de apel la examinarea cauzei nu a cercetat și nu a verificat probele prezentate de către acuzare sub toate aspectele, nu le-a dat apreciere prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor și nu a motivat soluția adoptată, iar ținând cont de prevederile art. 394 alin.(3) Cod de procedură penală, instanța de apel de asemenea nu a făcut o analiză amplă a probelor prezentate de acuzare în cauză și astfel n-a soluționat fondul apelului.

Din considerentele menționate, Colegiul lărgit conchide, că soluția adoptată de către instanța de apel este contrară prevederilor legale, astfel, instanța de apel, judecând cauza dată, a comis eroarea de drept prevăzută în art. 427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală, deoarece hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, eroare ce nu poate fi corectată de către instanța de recurs, astfel constatându-se temeiul de casare a soluției adoptate de către instanța de apel.

Ținând cont de circumstanțe expuse supra, Colegiul lărgit consideră necesar de a casa total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 02 martie 2016, cu dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel, în strictă conformitate cu prevederile legale.

La rejudecarea cauzei, instanța de apel urmează să se conducă de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, care stabilește procedura de rejudecare și limitele acesteia, să se pronunțe în modul convenit și în strictă conformitate cu prevederile legale asupra motivelor indicate în apelul declarat de procuror, să cerceteze, să verifice și să aprecieze profund probele administrate pe parcursul procesului penal în strictă conformitate cu cerințele legii, să le dea apreciere cu argumentarea admisibilității sau inadmisibilității fiecărei probe examinate, să-și argumenteze clar concluziile sale în decizia adoptată, ținând cont de motivele casării deciziei atacate, de practica unitară în acest domeniu, de practica relevantă a CtEDO, pronunțând o hotărâre legală și întemeiată.

8. În conformitate cu art. 434, art.435 alin.(1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul lărgit,

DECIDE:

Se admit recursurile ordinare declarate de procurorul în procuratura de nivelul Curții de Apel Bălți, Prisacari Lilia și de partea vătămată Casapciuc Veaceslav, se casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 02 martie 2016, în cauza penală în privința lui **Cibotari Elena Petru** și se dispune rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată.

Pronunțată integral la data de **12 ianuarie 2017**.

Președinte	Ursache Petru
Judecător	Toma Nadejda
Judecător	Nicolaev Ghenadie
Judecător	Timofti Vladimir
Judecător	Moraru Petru